

и братія-та си: нека ся населятъ въ земіѣ-тѣ Гесенъ: и ако познавашъ че ся намѣрувать между тѣхъ достойни мѣжѣ, постави гы настойницы надъ стада-та ми.

7 А Іосифъ въведе Іакова бащѣ си, и прѣдстави го прѣдъ Фараона: и благослови Іаковъ Фараона. И рече Фараонъ Іакову: До колко сѣ дни-тѣ на години-тѣ на животь-тѣ ти? И рече Іаковъ Фараону: *Дни-тѣ на години-тѣ на пришельствованіе-то ми сѣ сто и тридесеть години: ¹малко и зли быдохъ дни-тѣ на години-тѣ на животь-тѣ ми, и ²не стигнахъ до дни-тѣ на години-тѣ на животь-тѣ на отцы-тѣ ми въ дни-тѣ на пришельствованіе-то имъ. И ³благослови Іаковъ Фараона, и излѣзе отъ присѣтствіе-то Фараоново. И насели Іосифъ бащѣ си и братія-та си, и даде имъ притяжаніе въ Египетскѣ-тѣ земіѣхъ, на най добро-то мѣсто на земіѣ-тѣхъ, въ ⁴Рамессійскѣ-тѣ земіѣхъ, ⁵какъ-то заповѣда Фараонъ. И хранѣше Іосифъ бащѣ си и братія-та си, и всичкій-тѣ домъ на бащѣ си съ хлѣбъ, споредъ челяди-тѣ *имъ*.

13 А хлѣбъ нѣмаше по всичкѣ-тѣ земіѣхъ: защото гладъ-тѣ бѣше твърдъ тежкъ, ¹щото Египетска-та земля и Ханаанска-та земля изнемогахъ отъ гладъ-тѣ. И събра Іосифъ всичко-то сребро, което ся намѣрваше въ Египетскѣ-тѣ земіѣхъ и въ Ханаанскѣ-тѣ земіѣхъ, за жито-то което купувахъ: и донесе Іосифъ сребро-то у Фараоновъ-тѣ домъ. И като оскудѣ сребро-то отъ Египетскѣ-тѣ земіѣхъ и отъ Ханаанскѣ-тѣ земіѣхъ, дойдохъ всичкы-тѣ Египтяни при Іосифа и рекохъ: Дай ни хлѣбъ; ²защо да умремъ прѣдъ лице-то ти? защото оскудѣ сребро-то. А Іосифъ рече: Докарайте скотове-тѣ си, и ще ви дамъ *хлѣбъ* за скотове-тѣ ви, ако е сребро-то оскудѣло. И докарахъ скотове-тѣ си на Іосифа, и даде Іосифъ хлѣбъ за коніе-тѣ, и за овцы-тѣ, и за говеда-та, и за ослы-тѣ: и храни гы съ хлѣбъ въ онѣхъ годинѣхъ за всичкы-тѣ имъ скотове.

18 И като ся свърши оная година, дойдохъ при него вторѣ-тѣ годинѣ, и рекохъ му: Не ще да скроемъ отъ господара нашего че оскудѣ сребро-то: и скотове-тѣ станахъ на господара нашего: не останѣ друго прѣдъ господара нашего, ¹освѣнъ тѣлеса-та ни и земля-та ни. Защо да погубимъ прѣдъ твои-тѣ очи, и ный и земіѣ-тѣ ни? Купи насъ и земіѣ-тѣ ни за хлѣбъ, и ще бѣдемъ, ный и земля-та ни, раби Фараону: и дай *ни* сѣме, за да

останемъ живи, и да не умремъ, и земля-та да не запустѣе. И купи Іосифъ всичкѣ-тѣ Египетскѣ земіѣхъ за Фараона: защото Египтяни-тѣ продадохъ всякой нивѣ-тѣхъ си, понеже гладъ-тѣ нагнгуваше на тѣхъ: така земля-та станѣ Фараонова. И прѣмѣсти народъ -тѣ по градове-тѣ, отъ край до край на Египетскы-тѣ прѣдѣлы. ²Само земіѣ-тѣхъ на жрецы-тѣ не купи: защото жрецы-тѣ имахъ дѣлъ *опредѣленъ* отъ Фараона: и ядѣхъ дѣлъ-тѣ си, който имъ даде Фараонъ: за това не продадохъ земіѣ-тѣхъ си.

23 Тогази рече Іосифъ на народа: Ето, купихъ васъ и земіѣ-тѣхъ ви днесъ за Фараона: на вы сѣме, и сѣйте земіѣ-тѣхъ. И въ врѣме-то на плодъ-тѣхъ, ще дадете петъ-тѣхъ часть Фараону, а четьри-тѣ части ще бѣдѣтъ за васъ, за сѣме на нива-та и за хранѣ вамъ, и за оубѣи, който имате въ кѣшцы-тѣ, и за хранѣ на дѣца-та ви.

25 И тѣ рекохъ: Ты упаси животь-тѣ ни: ³да намѣримъ благодать прѣдъ господара нашего, и ще бѣдемъ раби Фараону: И постави Іосифъ това законъ въ Египетскѣ-тѣ земіѣхъ, до днесѣ, да ся дава пята-та часть Фараону, ⁴освѣнъ земля-та на жрецы-тѣ само, *кото* не станѣ Фараонова.

27 ⁵И насели ся Израиль въ Египетскѣ-тѣ земіѣхъ, въ земіѣ-тѣхъ Гесенъ: и придобыхъ въ неѣхъ стяжанія, и наплодихъ ся, ⁶и твърдѣ ся умножихъ.

28 И поживѣ Іаковъ въ Египетскѣ-тѣ земіѣхъ седмнадесеть годинъ: и быдохъ дни-тѣ на години-тѣ на животь-тѣ Іакововъ сто и четьридесеть и седмь години.

29 И ⁷приближихъ дни-тѣ на Израиля да умре: и повыка сына си Іосифа, и рече му: Ако намѣрихъ сега благодать прѣдъ тебе, ⁸тури рѣкъ-тѣхъ си подъ бедро-то ми, и ⁹сторѣ ми милость и истинѣ: ¹⁰да мя не погребешъ въ Египетъ; ¹¹Но да починѣ съ отцы-тѣ си, и да мя прѣнесешъ отъ Египетъ, ¹²и да мя погребешъ въ гробъ-тѣ имъ. А той рече: Азъ ще направѣхъ споредъ думѣ-тѣхъ ти. И рече той: Закльни ми ся: и той му ся закль: ¹³и поклони ся Израиль върху възглавницѣ-тѣхъ на одръ-тѣ.

ГЛАВА 48.

1 И слѣдъ това рекохъ Іосифу: Ето, баща ти е болень. И той съ съзь себе си двамата си сынове, Манассійъ, и Еврама. И извѣстихъ Іакову, и рекохъ: Ето, сынъ ти Іосифъ иде при тебе: тогазь ся

i Ст. 4.
к Исая. 39; 12. Евр. 11; 9, 13.
л Іов. 14; 1.
м Гл. 25; 7. 35; 28.
н Ст. 7.
о Исх. 1; 11, 12; 37.

п Ст. 6.
р Гл. 41; 30. Дѣян. 7; 11.
с Гл. 41; 56.
т Ст. 19.
з Евр. 7; 24.
ѳ Гл. 33; 15.

х Ст. 22.
ц Ст. 11.
ч Гл. 46; 3.
ш Втор. 31; 14. 3 Цар. 2; 1.
ш Гл. 24; 2.
щ Гл. 24; 49.

ѡ Гл. 50; 25.
ь 2 Цар. 19; 37.
ъ Гл. 49; 29. 50; 5, 13.
ю Гл. 48; 2. 3 Цар. 1; 47.
ѣ Евр. 11; 21.